

ای وزیر اوقاف حکومت اردن! نگران درج سخنان در تاریخ مباش؛ بلکه پاسخی در پیشگاه رب العالمین آماده کن!

(ترجمه)

خبر

وزیر اوقاف حکومت اردن پیرامون قضیه بسته نمودن مساجد به صراحت اعلان داشت که: «من مسئولیت بسته نمودن مساجد در پیشگاه الله را به دوش می‌گیرم و برای کسانی که برایم می‌گویند که این کار ترا تاریخ ثبت خواهد نمود. می‌گویم که: من افتخار می‌کنم که تاریخ بنویسد که محمد الخلالیله بخاطر جلوگیری از انتشار وبا در بین مردم مساجد را بسته نموده است.» وی علاوه نمود که این تنها اردن نیست که مساجد را بسته می‌کند؛ بلکه اکثریت کشورهای جهان بخاطر جلوگیری از انتشار ویروس کرونا مساجد را بسته نموده‌اند. وی علت بسته نمودن مساجد را مصاب شدن 70-80 فرد به ویروس کرونا در هر روز خوانده است که ادعایش منبع معتبر و شناخته شده‌ای ندارد و نیز بسته شدن اکثریت سکتورها و بخش‌ها را به خاطر پیشگیری از این ویروس دلیل دانسته و مساجد را یکی از آن بخش‌ها خوانده است.

تبصره

کسی که بیانات وزیر اوقاف حکومت اردن را در ارتباط به مبادرت ورزیدن وی برای اثبات بی‌گناهی حکومت اردن در بسته نمودن خانه‌های الله سبحانه و تعالی متعاقباً تعقیب کرده باشد؛ به شکل بسیار عجیبی شگفت‌زده خواهد شد؛ زیرا دلایل وزیر اوقاف عمامه‌دار برای برائت‌جستن از این گناه بزرگ این است که اکثریت کشورهای جهان بخاطر پیشگیری از انتشار ویروس کرونا مساجد را بسته نموده‌اند و دیگر این که مجمع فقه اسلامی به التزام و پایبندی به آن چه که از منابع صحی در امر بسته نمودن مساجد صادر می‌شود، فتوی داده و دستور داده است که سفارشات‌شان در زمینه نادیده گرفته نشود. هم‌چنین الخلالیله در امر بسته نمودن مساجد به استناد قصه طاعون دمشق پرداخته و گفته است که: مردم زمانی که در مساجد بخاطر جلوگیری از سرایت طاعون در بین‌شان تجمع نموده و دست به دعا بالا کردند؛ بیشتر از نصف اهل دمشق جان‌شان را از دست دادند.

ای وزیر اوقاف! چگونه واقعات تاریخی و عملکردهای کشورهای جهان دلیل شرعی شده می‌تواند؟! و ای وزیر اوقاف! کثرت کسانی که طرفدار بسته نمودن مساجد هستند و هم‌چنین سفارشات سازمان صحی جهان چگونه دلیل شرعی شده می‌تواند؟! ای وزیر اوقاف تو کجا و این سخنان رسول الله صلی الله علیه وسلم کجا که می‌فرمایند:

«الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً: عَبْدٌ مَمْلُوكٌ، أَوْ امْرَأَةٌ، أَوْ صَبِيٌّ، أَوْ مَرِيضٌ»؟

ترجمه: خواندن نماز جمعه در جماعت بالای هر مسلمان واجب است؛ به استثنای چهار فرد: برده، زن، کودک و مریض.

«مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْبَةٍ وَلَا بَدْوٍ لَا تَقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ، عَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْخُذُ الذُّبُّ مِنْ الْغَنَمِ الْقَاصِيَةَ»؟

ترجمه: در قریه و یا صحرائی که در آن سه فرد وجود داشته باشد و نماز در آن برپا نشود، به تحقیق که شیطان بالای شان مسلط و چیره گشته است. بر تو مسلمان لازم است که در جماعت به سر ببری؛ چرا که گرگ گوسفند بدور از ربه را می باید.

و تو کجا و این سخن الله سبحانه و تعالی کجا که می فرماید:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ [بقره: 114]

ترجمه: و چه کسی ظالم تر از کسانی است که نگذارند در مساجد و اماکن عبادت الله، نام وی برده شود، و در ویرانی آن ها بکوشند؟ شایسته اینان نبود که چنین (گناه بزرگی را مرتکب شوند و این کارها را) بکنند، بلکه می بایست (حرمت مساجد را نگهدارند و) جز خاشعانه وارد آن ها نشوند. بهره آنان در دنیا زبونی و رسوائی، و در آخرت عذاب بزرگی است.

آری، قسم به الله که هر کس مرتکب این گناه عظیم شود و مانع ذکر و یاد او سبحانه و تعالی در مساجد شود و در تخریب مادی و معنوی آن ها سعی نماید؛ چنان که شما فریب خوردگان اردن به اطاعت از حکام ظالمی که تصامیم خود را به کافر استعمارگر تقدیم کرده اند، این کار را می کنید! پس سرانجام شما و آن ها باهم در دنیا رسوائی و در آخرت عذاب بزرگی خواهد بود! ای وزیر اوقاف از قضاوت تاریخ و از نوشتن اش در باره خود نگران نباش؛ بلکه برای روز محشر که فرمانروای جز الله سبحانه و تعالی نیست، آماده گی بگیر و در آن هنگام که در پیشگاه اش می ایستی و از تو در باره این گناه بزرگ می پرسد جوابی آماده کن!

و در پایان برای هر آن کسی که به سفینه این حکام ظالم که شریعت الله سبحانه و تعالی را تعطیل نموده و احکامش را نادیده گرفتند، سوار شده اند؛ نصیحت دوستانه ای را متذکر می شویم که قبل از این که فرصت از دست رفته باشد، از سفینه شان پایین شوید و حکام باطل را در چشم مردم خوب جلوه ندهید، و از پروردگار خویش آمرزش بطلبید و بترسید از روزی که بسوی او بازگشته اند می شوید و ندامت در آن سودی نداشته و از پیشگامان تان که دنبال روی آنان را می کنید، متنفر شده و اعلان بیزاری می کنید؛ چنان که الله سبحانه و تعالی در زمیه چنین فرموده است:

﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ * رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ [احزاب: 67]

ترجمه: و می گویند: پروردگارا! ما از سران و بزرگان خود پیروی کرده ایم و آنان ما را از راه به در برده اند و گمراه کرده اند پروردگارا! آنان را دو چندان عذاب کن، و کاملاً از رحمت خود به دور دار (و کمترین ترحمی بدی شان منما).

خلاصه این که آیا شما گمان می برید آن ها خواهند توانست که به شما نفع رسانند!؟

نویسنده: استاد عمر محمد الفاروق

مترجم: محمد "مزمل"

22 سبتمبر 2020 م.